

Fiche 5: Verwachtingen in kaart brengen

Verwachtingen polsen bij eerste bijeenkomst

Materiaal: geen

- STAP 1: Elke deelnemer doet een uitspraak over wat collegiaal leren/een contactgroep is door de zin af te maken: 'collegiaal leren/een contactgroep is volgens mij ... en ik vind het ...'. De uitspraken worden op een flap-over gezet.
- STAP 2: Uitwisseling en discussie over de uitspraken in de hele groep.
- STAP 3: De begeleider geeft naar aanleiding van de uitspraken informatie over de bijeenkomst. Hierbij kan het volgende aan bod komen: doelstelling, werkwijze, diverse methoden, reflectieverslagen, vertrouwelijkheid, begeleiding en afspraken over logistiek,...

Doorgeefpak

Materiaal: verrassingsdoos met verschillende lagen 'inpakpapier'

De deelnemers zitten in een kring. De begeleider heeft een pakje in de hand, trekt hier het buitenste papier af en leest de vraag die op de binnenkant staat luidop voor [bijv. wat was een top-activiteit met je kinderen de voorbije week?]. De begeleider werpt het pak dan naar één van de deelnemers die de vraag moet beantwoorden. Wanneer dit gebeurd is, wordt het pak naar nog een andere deelnemer gegooid, en moet die dezelfde vraag ook beantwoorden. Dit kan eventueel nog een derde keer gebeuren. Dan moet het volgende papier verwijderd worden. Dit tafereel herhaalt zich tot alle vragen beantwoord zijn. Het is belangrijk dat iedereen aan bod komt. De inhoud van het pakje kan je koppelen aan het thema waarrond je wil uitwisselen [stel dat je een uitwisselingsavond plant rond de verwachtingen van het FAVV (Federaal Agentschap Voedselveiligheid), kan je vragen opstellen die daarmee te maken hebben en kan je een erkende autocontroleleids inpakken]. Mogelijke (open) vragen (los van een specifiek thema):

- Wat maakt iemand tot een goede kinderbegeleider? Welke kwaliteiten vraagt dit?
- Waarom kom je naar deze bijeenkomst? Waarom heb je je ingeschreven?
- Wat vind je het leukst aan werken met kinderen?
- Wat vind je het moeilijkst aan werken met kinderen?
- Heb je ooit al kinderen moeten straffen? Wat doe je dan precies?
- ...

 Tip: Deze methodiek kan ook gebruikt worden als kennismaking (zie fiche 2).

Wolkjes

Materiaal: kaartjes in de vorm van een wolk (zie bijlage), wasknijpers, waslijn, schrijfgerief

Binnenin het doorgeefpak van de methodiek hierboven kan je ook “wolk-kaartjes” steken. Per wolkje schrijven deelnemers een verwachting op of een antwoord op een bepaalde vraag die vervolgens aan een waslijn in het lokaal opgehangen wordt. Op het einde van de avond gaan we na welke verwachtingen ingelost zijn en welke verwachtingen men naar de volgende bijeenkomst zeker moet proberen in te lossen.

[De idee is dat je aan het begin van de bijeenkomsten start met een “bewolkte” hemel, maar hoopt dat er doorheen de verschillende bijeenkomsten steeds meer een opgeklarde hemel zal zijn. Je kunt ook denken aan andere metaforen, zoals t-shirts of luiers die opgehangen worden,...]

Zeeschap

Materiaal: stroken papier, verf

Iedereen in de groep heeft zijn eigen verwachtingen over de bijeenkomsten. Het is aan de groep om deze verwachtingen op een creatieve manier op papier te zetten [*“We gaan met de groep in zee”*]. Daarom kiezen we voor een zeeschap (naar analogie met een landschap). Op de te varen route zal de groep heel wat meemaken.

Voor de groep begint te schilderen, overleggen ze best hoe ze het willen aanpakken en welk zeeschap ze willen bevaren. Dit om te vermijden dat het een onsamenhangend geheel wordt en er een zee met twaalf eilandjes op papier komt te staan. Met zandbanken, eilandjes, stormen, vuurtoren, stranden maken de deelnemers hun wensen, angsten en/of verwachtingen kenbaar. Ze mogen hun fantasie de vrije loop laten. Tenslotte vouwt iedereen een papieren bootje en zet het op de zee.

Variant: Bied de deelnemers een uitvergrootte kaart aan uit het bovenstaand boek aan (‘de atlas van de belevingswereld’) en laat hen zich erop situeren via een bootje.

 Tip: Als extra inspiratiebron kan je een aantal kopies nemen uit het boek: Van Swaaij, L. & Klare, J. (1999). *Atlas van de belevingswereld*. Alphen aan den Rijn: ICOB Atrium Dijkgraaf & van der Veere.

 Tip: Deze methodiek kan je ook gebruiken als tussentijdse of eindevaluatie.

Woordwolk (word cloud)

Materiaal: internetverbinding, projector

Als je beschikt over een laptop, projector en internet-aansluiting kan je de persoonlijke verwachtingen en antwoorden van deelnemers in een word cloud steken en projecteren. Zo krijg je onmiddellijk een zicht op de meest voorkomende verwachtingen.

Het programma vind je via <http://www.wordle.net/>

Boodschap in een fles

Materiaal: lege glazen fles, kurk, papier, schrijfgierief

De deelnemers schrijven bij het begin van de bijeenkomsten hun verwachtingen op een papiertje. Al deze papiertjes worden in een glazen fles gestoken. De fles wordt afgesloten met een kurk en aan de kant gezet tot een volgende bijeenkomst. Op die bijeenkomst wordt de fles stukgeslagen (in een zak) en kan elke deelnemer zijn verwachtingen evalueren.

Het douchegordijn

Materiaal: een doorzichtig gordijn waar je foto's in kan steken (zie www.ikea.com)

De deelnemers schrijven bij de start van de bijeenkomsten hun verwachtingen op een papiertje (postkaartformaat). Al deze papiertjes worden in het douchegordijn gestoken. Dit gordijn blijft in de ruimte aanwezig en kan elke bijeenkomst verder aangevuld worden. Hierdoor blijft het thema ook leven bij de deelnemers en wordt er visueel verder gebouwd op de vorige bijeenkomst(en).

De TGV-vraagstelling

Materiaal: geen

Via de TGV-vraagstelling dwing je deelnemers snel een antwoord te geven op een vraag vanuit een aanvulzin (bijv. 'ik werk als kinderbegeleider en ik vind het zeer belangrijk dat....'). Een antwoord dat gezegd is, mag niet meer genoemd worden. Het is belangrijk dat, hetgeen gezegd wordt, ook op een flap genoteerd wordt, zodat er achteraf op teruggekomen kan worden. Immers, tijdens de TGV-ronde is ieder vooral met z'n eigen antwoord bezig (en vaak zal diegene voor je, net het antwoord geven dat je zelf ook in je hoofd had) en registreer je niet altijd de antwoorden van de anderen.

Het suikerklontje – prioriteiten bepalen

Materiaal: suikerklontjes

Als je met de groep verwachtingen in kaart gebracht hebt, kan je suikerklontjes gebruiken om de prioriteiten te bepalen. Immers, zoetheid valt altijd in de smaak, dus de thema's die het meest suiker krijgen, winnen. Hiervoor geef je elke deelnemer één of meerdere suikerklontjes. De deelnemers bepalen zelf hoeveel of hoe weinig van het klontje ze aan een bepaald thema toekennen (geef je een volledig klontje, $\frac{1}{2}$ of $\frac{1}{4}$ van het klontje?). Uiteraard kan dit ook met klevers, post-its, jetons, stickers, knikkers,...

Post-its bespreken

Materiaal: post-its

Verdeel de groep in groepjes van drie.

Geef elke deelnemer verschillende (drie tot vijf) post-its.

Hierop schrijft ieder eerst individueel z'n antwoord(en) op de aanvulzin 'Een lerend netwerk/contactgroep is voor mij....'

Vervolgens bespreekt men de antwoorden in kleine groep.

Tot slot verzamelt men de antwoorden op een flap en stelt men dit in de volledige groep voor.

Verwachtingen met een dobbelsteen bespreken

Materiaal: een dobbelsteen

Elke getal op de dobbelsteen krijgt een betekenis, bepaald door de deelnemers. Daarna gooien we met de dobbelstenen.

- wie één gooit vertelt iets waarover hij fier kan zijn
- wie twee gooit geeft een compliment aan iemand in de groep
- wie drie gooit vertelt met welke verwachtingen hij naar de bijeenkomst komt
- wie vier gooit vertelt een leuke anekdote (wat heeft je de voorbije week verrast)
-

Dobbelen met lichaamsdelen

Materiaal: dobbelsteen (zie bijlage)

Gooi met een dobbelsteen met de volgende afbeeldingen op: een neus, een oog, een oor, een mond, tanden en een voet (zie bijlage). Laat iedereen beurtelings met de dobbelsteen gooien en vraag wat het lichaamsdeel oproept (bijv. een oog: "ik zit hier om de kat uit de boom te kijken" of "om mijn blik te verruimen" of "om een klare kijk op de zaak te krijgen",...).

Tijdschriften gebruiken

Materiaal: afbeeldingen uit tijdschriften

Op de tafel liggen afbeeldingen uit tijdschriften.

Elke deelnemer krijgt de opdracht één foto uit te kiezen. Die foto moet weergeven waarom men naar de bijeenkomst komt. Als extra ondersteuning kan je een aantal richtvragen geven zoals :

- Waarom kom jij er naar toe?
- Wanneer heb je het gevoel iets geleerd te hebben?
- Wat heb je hiervoor nodig?
- Waar heb je schrik van en/of wat je niet wil dat het is?

Elke deelnemer geeft toelichting bij de gekozen foto. De antwoorden noteer je op een flap en nadien wordt gezamenlijk bekeken welke groepsregels hieruit afgeleid kunnen worden en of er nog regels toegevoegd moeten worden.

Door de openheid van de opdracht vindt elke deelnemer wel iets naar z'n gading. Bovendien krijg je op die manier veel meer info en uitwisseling dan via een klassiek kennismakingsrondje over de verwachtingen. Het praat gemakkelijker doordat je iets in je handen hebt om over te vertellen en dat je kan laten zien.